

### *Література*

1. Організація судових та правоохоронних органів: підручник / за ред. І.Є. Марочкіна, Н.В. Сібільової. Харків: ТОВ «Одіссей», 2007. 528 с.

2. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05 лип. 2012 р. № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text> (дата звернення 19.01.2021).

УДК 631.115.11(043.2)

**Жмур Н.В.**, к.ю.н.,  
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

## **ПРАВОВЕ СТАНОВИЩЕ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРИСТВ**

Сільськогосподарські товариства протягом свого існування претендують на одну з найважливіших ніш серед кола суб'єктів господарювання аграрного типу. У галузі аграрної діяльності існують акціонерні товариства (СВАТ, СЗАТ) та товариства з обмеженою відповідальністю (СТОВ).

Сільськогосподарські товариства регламентуються чинним законодавством, а саме Цивільним кодексом України, Господарським кодексом, Законом України «Про господарські товариства» та Законом України «Про акціонерні товариства».

Згідно зі статтею 79 Господарського кодексу України, можемо визначити, що під господарськими товариствами варто розуміти підприємства або інші суб'єкти господарюванні, які виникли завдяки юридичним особам або громадянам шляхом об'єднання їх власного майна та власної участі у роботі товариства з ціллю отримання доходів [1, с. 53].

А Цивільний кодекс, зокрема стаття 113, визначає, що господарським товариством є юридична особа, яка містить статутний капітал, що складається з часток її учасників. Господарські товариства завжди мають роль саме юридичної особи. А от її учасником може бути як фізична, так і юридична особа [3].

Господарські товариства завжди є юридичними особами, а учасником господарського товариства може бути фізична або юридична особа. Обмеження щодо участі у господарських товариствах може бути встановлене лише законом.

Основні ознаки сільськогосподарських товариств:

– як і кожна юридична особа, сільськогосподарське товариство повинно володіти власним статутним капіталом. Для СТОВ він має становити не менш, ніж 100 мінімальних заробітних плат, а от для САТ – не менш, ніж 1250 мінімальних заробітних плат;

- обов’язкове право випускати цінні папери від свого імені;
- саме учасники товариства беруть на себе усі функції стосовно управління та контролю за його діяльністю;
- кожен учасник акціонерного товариства вправі претендувати на отримання дивідендів, тобто прибутку від акцій або цінних паперів.

Як уже було зазначено вище, сільськогосподарські товариства можуть мати форму акціонерного товариства (СВАТ, СЗАТ). Чинний законодавець сповіщає про те, що акціонерне товариство – це товариство господарського типу, яке володіє власним статутним фондом, що поділений на чітко визначену кількість акцій одного й того ж номіналу та несе правову відповідальність виключно тим майном, яке має товариство. Акціонери беруть на себе ризик отримання збитків, які нерозривно пов’язані з функціонуванням товариства в рамках тої кількості акції, яка їм належить.

До того, як набрав чинності Закон України «Про акціонерні товариства», в нашій державі усі акціонерні товариства, які здійснюють діяльність аграрного типу, поділялись на відкритий та закритий тип. Але наразі нові товариства, які створюються, мають набути форми публічного або приватного акціонерного товариства.

Варто зазначити, що засновником акціонерного товариства може виступати лише одна особа. Або таке товариство може складатися з однієї особи у тому разі, якщо певний акціонер викупить усі акції товариства. Учасники акціонерного товариства публічного типу можуть відчужувати та продавати свої акції, не питаючи згоди у інших учасників (акціонерів) цього ж товариства. А от у акціонерному товаристві приватного права учасники мають переважне право купівлі тих акцій, які хочуть продати інші акціонери даного товариства.

Відповідно до чинного Цивільного кодексу України, товариство з обмеженою відповідальністю – це юридична особа, чийм засновником є одна або декілька осіб, володіє статутним капіталом та функціонує за правилами, записаними у статуті.

Варто зазначити, що у сільськогосподарському товаристві з обмеженою відповідальністю кількість учасників може досягати лише 10 осіб. Якщо кількість учасників більше, то СТОВ має переформуватися в акціонерне товариство протягом одного року.

Кожен учасник СТОВ уповноважений на продаж або відступ власної частки у статутному капіталі товариства іншому учаснику або учасникам цього товариства.

#### *Література*

1. Господарський кодекс України від 16 січ. 2003 р. № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15/> (дата звернення 20.01.2021).

2. Про господарські товариства: Закон України від 19 вер. 1991 р. № 1576-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1576-12#Text> (дата звернення 20.01.2021).

3. Цивільний кодекс України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (дата звернення 20.01.2021).

УДК 347 (91)(043.2)

**Козирєва В.П.**, к.ю.н., доцент,  
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

## **ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЗОВУ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ**

Варто відмітити, що господарське судочинство є формою захисту порушених (оспорюваних) прав особи, має свої особливості, які, в свою чергу, встановлені та регулюються нормами господарського процесуального кодексу. Проте переходячи до предмету нашого дослідження зазначимо, що заходи забезпечення позову є елементом господарського процесу, який виокремлено в окремий правовий інститут.

Перш ніж зупинитися над дослідженням інституту забезпечення позову, слід нагадати щодо самого поняття забезпечення позову. Під забезпеченням позову розуміється сукупність процесуальних дій, які гарантують виконання рішення суду в разі задоволення позовних вимог [1]. Забезпечення позову допускається як до пред'явлення позову, так і на будь-якій стадії розгляду справи, якщо невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду.

Статтею 137 Господарського процесуального кодексу України зазначено, що позов забезпечується:

– накладенням арешту на майно та (або) грошові кошти, що належать або підлягають передачі або сплаті відповідачу і знаходяться у нього чи в інших осіб;

– заборонаю відповідачу вчиняти певні дії;

– заборонаю іншим особам вчиняти дії щодо предмета спору або здійснювати платежі, або передавати майно відповідачеві, або виконувати щодо нього інші зобов'язання;

– зупиненням стягнення на підставі виконавчого документа або іншого документа, за яким стягнення здійснюється у безспірному порядку;

– зупиненням продажу майна, якщо подано позов про визнання права власності на це майно, або про виключення його з опису і про зняття з